

TRUNG TÂM VĂN HÓA VIỆT NAM

Trường Việt Ngữ

14171 Newland St., Westminster, CA 92683 * PO Box 65, Midway City, CA 92655 * Tel: 714-894-6319 * www.TTVHVN.com

Lớp Việt Ngữ mở cửa mỗi Chủ Nhật Từ Tháng Chín đến Tháng Sáu

Địa Điểm:

Warner Middle School

14171 Newland Street, Westminster
(góc Newland và Westminster)

Hai Xuất Học:

Sáng từ 9:30 đến 12:00 giờ trưa
Chiều từ 12:30 đến 3:00 giờ chiều

* Lớp Mẫu Giáo đến Lớp 8 (Văn Sử Địa)

Học sinh TTVHVN đoạt 3 giải Nhất trong 4 giải thi vào kỳ Thi Chính Tả đầu tháng 1, 2010.

Ban Giảng Huấn hùng hậu với các giáo viên có bằng Sư Phạm và kinh nghiệm giảng dạy Việt Ngữ lâu năm.

Giải Nhất Đố Vui Để Học Tiểu Học 1 & Tiểu Học 5
Giải Khuyến Học Kỳ XXII, Hè 2010

- CÓ LỚP ĐẶC BIỆT DÀNH CHO HỌC SINH LỚN TUỔI CHƯA TỪNG HỌC TIẾNG VIỆT
- CÓ BÀI KIỂM HẰNG THÁNG VÀ THI HỌC KỲ ĐỂ XÁC ĐỊNH TRÌNH ĐỘ HỌC SINH
- CÓ HỌC BẠ ĐỂ PHỤ HUYNH THEO DÕI VIỆC HỌC CỦA CON EM
- PHƯƠNG PHÁP GIẢNG DẠY KHOA HỌC, DỄ HIỂU
- KỶ LUẬT NGHIÊM MINH, KHÔNG KHÍ VUI HỌC
- CỐ SỞ HỌC SINH TRƯNG GIẢI NHIỀU NHẤT TRONG CÁC KỲ THI VIỆT NGỮ TẠI MIỀN NAM CALIFORNIA
- NẪM NGAY TRUNG TÂM LITTLE SÀI GÒN, TIỆN VIỆC ĐƯA ĐÓN CON EM
- LỚP HỌC KHANG TRANG, TIỆN NGHI VÀ TRONG KHUÔN VIÊN TRƯỞNG HỌC MỸ NÊN RẤT AN TOÀN
- LÀ TRUNG TÂM VIỆT NGỮ LỚN NHẤT NHÌ QUẬN CAM VỚI HƠN 700 HỌC SINH VÀ ĐÃ SINH HOẠT ĐƯỢC 15 NĂM

LIÊN LẠC:

Huyền Phố ĐT: (714) 894-6319

Võ Văn Thiệu ĐT: (714) 423-7208

Văn Tường ĐT: (714) 895-7080

Tết Xuân
Tha Viên
Hương Xứ
Cổ Cảng
Bánh Canh
Chung Đảo
Bánh Canh
Tết Mai
Sao Mả
Không Chàng
Thấy Gặp
Tết Xuân

*Hội Ái Hữu Trà Vinh
kính Chúc Đồng Hương và Thân Hữu
Một Năm Mới An Khang, Thịnh Vượng*

BAN CHẤP HÀNH

Hội Ái Hữu Trà Vinh nhiệm kỳ 2008-2012

Hội Đồng Điều Hành

Hội Trưởng.	: Ông Văn Tường.
Phó H T Ngoại Vụ	: Ông Nguyễn Văn Thành, : Ông Từ Phinh One
Phó H T Nội Vụ	: Ông Nguyễn Văn Vui, : Ông Thạch Bông
Tổng Thư Ký	: Ô. Võ Trung Tín.
Phó Tổng Thư Ký	: Ô. Nguyễn Văn Nhựt
Thủ Quỹ	: Ô. Võ Văn Diệu.
Trưởng Ban Liên Lạc	: Ô. Ngô Thiết Hùng
Trưởng Ban Xã Hội	: Ô. Hà Phi Hùng
Đặc trách về Phụ Nữ	: Bà Bùi T. Hải Đường.
Trưởng Ban Thể Thao	: Ô. Nguyễn Cao Thượng.
Trưởng Ban Tài Chánh	: Ô Trương Bạc Xuôi.
Trưởng Ban Giáo dục	: Ô. Nguyễn Văn Vui
Trưởng Ban Y-Tê	: Ô. Kiều Trương,
Trưởng Ban Trật Tự	: Ô. Hà Kim Danh
Hòa đầu Vụ	: Ô. Thạch Tạo.
Trưởng Ban Văn Nghệ	: Ô. Tạ Thành Tiến : Ô. Trần Sinh
Trưởng Ban Báo Chí	: Ông Võ Trung Tín
Ban Quảng Cáo	: Trương Bạc Xuôi : Ngô Văn Thành : Kiên Phi Bằng
Web Master	: Ông Ngô Đê : Dương Việt Văn

Đại Diện Các Nơi :

Phân Lan	: Ông TRẦN MINH CẢNH
Hòa Lan	: Chị THÁI KIM NGUYỆT
Australia	: Ông TRẦN ANH KIỆT
Norway	: Ông PHẠM QUANG TRỨ
Germany	: Ông HÀ PHƯỚC THẢO
Canada	: Ông HUỖNH CÔNG AN
San Diego	: Ông TRẦN TRỌNG LÀNH
Los Angeles	: Ông NGÔ VĂN THÀNH
Florida	: Ông TRƯƠNG DUỜNG
Indoo	: Ông HỒ VĂN PHONG
Texas	: Ông KIM HỮU PHƯƠNG
Michigan	: Chị LÊ THỊ DUNG
Kansas	: Ông HỒ VĂN MỪNG
Georgia	: Ông ĐOÀN LÝ ĐÁNG : Ông LÊ NGỌC ĐIỆP,
Oregon	: Ông LÝ TUẤN HIỀN
Ohio	: Ông HUỖNH NGỌC CÔN
Connecticut	: Ông HUỖNH THÀNH BÁ.
Missouri	: Ông HỒ VĂN AN
Newyork	: Ông TIÊU NHƠN LẠC.
Utah	: Ông NGUYỄN V. XUÂN CẢNH.

Hội Đồng Cố Vấn :

Các Cụ Trần Xiều, Hàng Công Thành, Nguyễn Văn Cung,
Nguyễn Ánh Nhựt, Võ Thành Liêm, Tăng Đông Sanh, Nguyễn Lưu Viên,
Huỳnh Văn Lang. Các Anh Trần Hữu Quang, Huỳnh Kim Tiến,
Trịnh Hảo Tâm, Chị Trần Thị Phụng

Hội Đồng Sáng Lập :

Cụ Trần Xiều, Các Anh Hà Kim Danh, Văn Tường, Huỳnh Kim Tiến,
Võ Văn Diệu, Nguyễn Văn Vui, Lâm Vĩnh Hiếu, Nguyễn Văn Thành,
Nguyễn Tấn Tài, Thạch Tạo, Võ Trung Tín.

BAN THỰC HIỆN ĐẶC SAN TRÀ-VINH 2011

XUÂN TÂN MÃO – 2011 THÀNH THẬT TRI ÂN

Quý Học Giả, Văn Thi Hữu gửi tác phẩm tô điếm cho Đặc San Trà Vinh

SỐ 11 - Xuân TÂN MÃO - 2011

Quý Độc Giả viết thư, điện thoại góp ý kiến và khuyến khích chúng tôi,
Quý Mạnh Thường Quân, Doanh Gia, Thân Chủ , đã và đang ủng hộ
Đặc San Trà Vinh

***Nhờ sự yểm trợ quý báu của tất cả quý vị trên,
chúng tôi mới có đủ phương tiện và giữ vững tinh thần
để hình thành các quyển Đặc San này***

Đặc san Trà-Vinh số 11 được phát hành tại California trong dịp mừng Xuân Tân Mão do Hội Ái Hữu Trà-Vinh chủ trương với các tiêu chuẩn như sau:

- * Đặc san Trà-Vinh chỉ lưu hành trong Hội Ái Hữu Trà-Vinh và không bán ra ngoài.*
- * Các tác giả chịu hoàn toàn trách nhiệm về bài viết của mình.*
- * Những bài không đăng, tòa soạn sẽ không gửi trả lại bản thảo.*
- * Các bài gửi đăng xin dùng Font Unicode hoặc VNI và gửi về email: Pvotin@gmail.com*
- * Mỗi tác giả sẽ được chọn đăng hai bài trong mỗi số báo. ngoài ra sẽ dành cho các số tới.*
- * Tòa soạn sẽ dành ưu tiên cho quý đồng hương mới đến với Hội lần đầu.*
- * Những bài gửi cho Đặc San Trà-Vinh xin đừng gửi các nơi khác đăng trước.*
- * Tòa soạn dành quyền từ chối những bài vở ngoài chủ trương và đường lối của Hội cũng như văn hoá nước nhà.*
- * Nếu muốn trích đăng một đoạn hay toàn bài xin liên lạc với tác giả hay tòa soạn và xin để trích từ Đặc San Trà- Vinh*

MỤC LỤC

Đặc San Trà Vinh Năm Tân Mão 2011

TT	Đề tựa	Tác Giả	Trang
1	<i>Câu đối Tết</i>		2
2	<i>Ban Chấp Hành Hội Ái Hữu Trà Vinh 2008 - 2012</i>	Hội AHTV	3
3	<i>Điều lệ của Đặc San Ai Hữu Trà Vinh</i>	Hội AHTV/ BBC	4
4	<i>Mục lục</i>	BBC	5
5	<i>Lá Thư Đầu Năm</i>	Văn Tường	7
6	<i>Số Táo Quân</i>	Táo Trà Vinh	8
7	<i>Năm Mão nói chuyện Mèo</i>	Lucky Nguyễn	10
8	<i>Thương Về Trà Vinh</i>	Hoàng Vũ	21
9	<i>Hội AHTV Tân Xuân Hội Ngộ</i>	Nguyễn Văn Nhựt	22
10	<i>Hình ảnh Đêm Hội Ngộ Tân Xuân Canh Dần</i>	Ng. V Nhựt- H. K. Tiến	25
11	<i>Vương Quốc Sailendra</i>	Vĩnh Trường	29
12	<i>Thành Ngữ, Tục Ngữ, Ca Dao về Mèo & Thỏ</i>	Tiền Lạc Quan	37
13	<i>Mừng Xuân Tân Mão (Thơ)</i>	Chu Tiểu Trà	41
14	<i>Thời Áo Trắng (Thơ)</i>	Dạ Lan	41
15	<i>Trang Thơ: Tân Xuân Cảm Tác, Chúc nhau...</i>	Chiêu Anh	42
16	<i>Xuân (Thơ)</i>	Anh Nhi	42
17	<i>Trà Vinh Quê Mẹ - Nhớ (Thơ)</i>	Ngọc Hân	42
18	<i>Một Thoáng Hương Xưa (thơ)</i>	Nguyễn Minh Cần	43
19	<i>Nhớ Trà Vinh (Thơ)</i>	Huỳnh Tâm Hoài	43
20	<i>Gió Thu (Thơ)</i>	Trần Thế Phong	44
21	<i>Trà Vinh Quê Tôi (Thơ)</i>	Hoàng Vũ	44
22	<i>Mái Trờ ng Xưa (Thơ)</i>	Dạ Lan	44
23	<i>Chỉ Một Lần (Thơ)</i>	Kim Hồng	44
24	<i>Hydra tiền tệ trên trường Quốc Tế</i>	BS Nguyễn Lưu Viên	45
25	<i>Con Cò Sói</i>	Huỳnh Văn Lang	48
26	<i>Người ở lại Hoàng Liên Sơn</i>	Huỳnh Văn Luận	58
27	<i>Tơ Duyên Thiên Định</i>	Phạm Phong Dinh	64
28	<i>Cái Nón</i>	Tiền Vĩnh Lạc	71
29	<i>Giai thoại & Điển Tích: Thế Chiến Quốc ...</i>	Vĩnh Trường	73
30	<i>Bản Tin Hè 2010 Hội Ái Hữu Trà Vinh</i>	Nguyễn Văn Nhựt	81
31	<i>Chuyện Quê Góp Nhặt: Con Ba Khía</i>	Hai Quẹo	87
32	<i>Gã Bất Cần</i>	Huỳnh Tâm Hoài	91
33	<i>Người Lính Già tha hương</i>	Huỳnh Tâm Hoài	96
34	<i>Như Chim nhớ rừng – Như Cây nhớ cội</i>	Nguyễn Nhung	97
35	<i>Trăng Quê (Thơ)</i>	LT	101
36	<i>Trường Tư Thục Nguyễn Văn Chương</i>	Nguyễn Minh C ần	102

37	<i>Tình ca khúc qua tiếng đàn tôi (thơ)</i>	Trần Sinh	104
38	<i>Góp một bàn tay</i>	Người HTT Vĩnh Bình	105
39	<i>Nhớ Hồ Xuân Hương</i>	Nguyễn Minh	109
40	<i>Mừng Xuân (Thơ)</i>	NKT	109
41	<i>50 Năm Hội Ngộ</i>	Từ Văn Thọ	110
42	<i>Thư Gửi Bạn (Thơ)</i>	Tâm Hoài	117
43	<i>Cái Thú Lang Thang</i>	Vũ Thị An	118
44	<i>Gợi Nhớ (Thơ)</i>	Lê Hoa	120
45	<i>Tân Niên Tướng Mệnh Phiếm Đàm</i>	Huệ Tường	121
46	<i>Hành Trình (Thơ)</i>	LT 203	128
47	<i>Phụ Nữ dưới Chế độ Hồi Giáo Cực Đoan</i>	Trần Anh Kiệt	129
48	<i>Con Sáo đen mỏ vàng</i>	Huỳnh Văn Lang	134
49	<i>Thư Đồng Hương</i>	BBC	140
50	<i>Tết và Hè của Đồng Hương Trà Vinh Bắc CA</i>	Từ Văn Thọ	142
51	<i>Mèo</i>	Nguyễn Văn Nhựt	145
52	<i>Mừng Thọ Cụ Cố Vấn Trần Xiêu 90 tuổi (Thơ)</i>	Chân Thành)	153
53	<i>Mừng Sinh Nhật 90 Tuổi Cụ Trần Xiêu</i>	Chu Tiểu Trà	154
54	<i>Trèo Đèo – Hưu Trí (Thơ Tếu)</i>	Tú Rệu	154
55	<i>Thằng Con Hư (Thơ xướng họa) Tú Rệu</i>	Chu Tiểu Trà (Họa)	154
56	<i>Vịnh Bác Sĩ- (Thơ xướng họa) Tú Rệu</i>	Trần Thị Kim Hoàng	154
57	<i>Phi Đoàn Mèo Đen</i>	V Ng.	155
58	<i>Nổi Hận Trên Đường Liên Tỉnh 7</i>	Thành Nguyên	157
59	<i>Xuân Trong Trại Lính</i>	HTH	162
60	<i>Trà Vinh Thương Nhớ</i>	Thái Lai	163
61	<i>Duyên Thơ - Tưởng niệm Cố Nữ Sĩ Vi Linh</i>	Dương Chiêu Anh	170
62	<i>Điều Đơn Giản (Thơ)</i>	Kim Hồng	175
63	<i>Sinh Hoạt Đồng Hương Đôn Châu 2010</i>	Nguyễn Văn Nhựt	176
64	<i>Trường Nguyễn Văn Chương Và Tôi</i>	Văn Tường	177
65	<i>Đồng Hương Trà Vinh Quy Tiên Năm 2010</i>	Hội AHTV.	178
66	<i>Tường Trình Tài Chính 2010</i>	Thủ Quý	180
67	<i>Danh Sách Đồng Hương Trà Vinh Năm 2010</i>	Tổng Thư Ký	183
68	<i>Trang Quảng Cáo</i>	BBC	190
69	<i>Ban Biên Tập</i>	BBC	200
70			

Cảm Tạ : Ban Báo Chí chân thành cảm tạ sự ủng hộ và đóng góp bài vở phong phú cho đặc san Trà-Vinh năm 2011 của quý đồng hương. Nếu có điều chi sai sót vì không phải nhà nghề xin vui lòng bỏ qua và nhân dịp năm mới kính chúc quý đồng hương một năm mới được tràn đầy hạnh phúc và An Khang và Thịnh Vượng.

Ban Biên Tập

THƯ ĐẦU NĂM

Kính thưa quý đồng hương và quý thân hữu

Thu tàn Xuân đến, mai vàng nở rộ khắp nơi. Tiết trời đậm ấm, vạn vật bừng dậy hát khúc hoan ca. Lòng người ai ai cũng đều hớn hở chào đón Chúa Xuân. Trong không khí rộn rịp này, Hội Ái Hữu Trà Vinh cũng đang trên đường chuẩn bị hòa nhập vào cuộc vui.

Việc tiên khởi là chúng tôi gom góp bài viết để làm tờ đặc san Xuân. Kế tiếp là tổ chức ngày Tân Xuân Hội Ngộ. Lạ thật, mới đó mà tờ đặc san năm này mang hai con số 1. Mười số báo xuân đã qua đánh dấu một chặng đường dài 10 năm của Hội.

Thưa quý vị,

“Tạo hóa gầy chi cuộc hí trường...” thiết tình, mình gặp nhau đây, ở chốn này, vui quá rồi thì cũng chia xa. Hợp tan, tan hợp, nhắc nhớ, lãng quên là thường tình trong chốn nhân gian. Nhưng có một điều lưu dấu mãi mà không tàn phai ở nơi này và mai sau, đó là những bài viết và hình ảnh trong các Đặc San Trà Vinh. Nó nằm im trong nhà quý đồng hương, nó nằm im trong thư viện, nó sống hoài mà không bị hủy diệt...

Một danh nhân nào đó đã nói: *“Văn hóa là cái gì còn lại sau khi mất tất cả”*, phải chăng, Đặc San Xuân Trà Vinh là một sinh hoạt văn hóa của Hội? Là cái hồn của người Trà Vinh? Nếu ai nghĩ như vậy thì hãy cùng chúng tôi trân quý nó.

Và , nhân trang báo này, trước thềm năm mới, chúng tôi xin trân trọng kính chúc Quý Thân Hữu, Quý Đồng Hương bước sang Năm Tân Mão Vạn Sự Cát Tường

TM. BAN CHẤP HÀNH
Hội Trưởng Văn Tường

Số Táo Quân

Báo cáo của Táo Trà Vinh

Thần Táo Ai Hữu
Của Hội Trà Vinh
Tên cũ Vinh Bình
Hội viên sinh sống
Khắp nơi hải ngoại
Từ Mỹ đến Úc
Pháp Đức Canada
Chỗ nào Người Việt
Định cư bám trụ
Là có Trà Vinh
Không nhiều thì ít
Gặp nhau mừng rỡ
Thương mến

Đông "quê"
Cho nên dịp Hè
Trà Vinh ở xa
Thường về ghé Hội
Ấm lạnh hàn huyên
Một vài câu chuyện
Vui vẻ ra về
Lòng còn luyện tiệc
Tình nghĩa thế này
Ngà voi nặng nhọc
Vẫn tiếp tục vác
Chức biết nói sao
Đại diện điều hành
Thần xin bẩm báo
Về việc làm báo
Của tờ đặc san
Số mười con cọp

In giấy thật láng
Bốn màu xán lạn
Rất được ngợi khen.
Nhưng mà tốn kém
Buổi này kinh tế
Ảnh hưởng đông người
Vì thế cho nên
Năm này ینگ biến
In ấn bình thường
Giống như thời trước
Muốn vậy thì phải
Xin thêm quảng cáo
Phi Bằng Bạc Xuôi
Tinh huệ xung phong
Làm công việc này
Đây là việc một
Thức đến việc hai
Là ngày Tết nhất
Thông lệ hằng năm
Khi mùa Xuân đến
Ông Nguyễn Văn Vui
Hội Phó Nội Vụ
Tổ chức đồng hương
Tân Xuân Hội ngộ
Dự tiệc nhà hàng
Ở đường Brüt Höt
(Brookhurst)
Là Ba Ra Seo
(Paracel)
Vội lại Si phúp

Năm này đông ghê
Ngài số địa phương
Ở xa góp lại
Cộng gần ba trăm
Mừng vui dào dạt
Tài chánh xum xê
Ông Tâm đầu giá
Đặc san số một
Bán được trăm đồng
Anh Luận mang thơ
Bán ra gây quỹ
Cũng thu bộn tiền
Chị Vui tặng tiền
Lại thêm quà cáp
Mà Hội đã mua
Có sáu bảy phần
Dem ra xổ số
Bà con ủng hộ
Năm đồng ba vé
Thu vào khám khá
Anh Võ Văn Diệu
Thủ Quỹ Hội ta
Tươi cười vui vẻ
Mừng giùm cho Hội
Cũng như mọi năm
Đoàn lân ba màu
Xanh vàng đỏ rực
Mùa trước bàn thờ
Quốc Tổ Việt Nam

Trẻ già dốt nhang
Khỏi hương nghi ngút
Miệng khản lâm râm
Cầu xin phù hộ
Đồng hương khắp nơi
Sức khỏe dồi dào
Trẻ con chóng lớn
Bà lão trường thọ
Gia đình hạnh phúc
Mọi điều như ý
Vạn sự cát tường
Pháo nổ rền rang
Tuông là thứ thiệt
Sao không thấy xác
Hóa ra là điện
Thời buổi văn minh
Cái gì cũng lạ
Phải không Thành
Thượng!
Thần xin tiếp tục
Anh Nguyễn Văn
Thành
Hội Phó Ngoại Vụ
Năm nào cũng vậy
Mùa Hè nhóm đến
Là đứng tổ chức
Picnic Trà Vinh
Đây là truyền thống
Tuần lễ thứ hai

Của tháng bảy Tây
Chọn ngày Chủ Nhật
Địa điểm như trước
Không có thay đổi
Warner/ Euclid
Bà con dễ tìm
Đồng hương đến dự
Mang theo món ăn
Rất là ưng ý
Trước đây lần đầu
Sau là thi đua
Món ăn xuất sắc
Còn món chủ lực
Đặc sản quê nhà
Giờ chót trở ngại
Thợ nấu chuyên nghề
Mẹ già bệnh nặng
Phải vào bệnh viện
Thôi đành bỏ tay
Đổi sang món khác
Anh Tiên lãnh mua
Thức ăn trảm vào
Thấy cũng OK
Cuộc vui tiếp diễn
Cười nói liên miên
Ba mươi tám em
Học hành giờ giải
Ở cả hai nơi
Trường Mỹ, trường Việt
Được thưởng ít tiền
Cùng bằng khen thưởng
Gọi là khuyến học
Tinh cách tượng trưng
Phải có mới được
Trò chơi nhiều lần

Hấp dẫn vô cùng
Là trò nhảy bao
Cuộc thi bốn đợt
Hạng nhất bốn em
Vũ Tuấn Yên Phương
Và nhiều hạng khác
Kế tiếp không ngắt
Trò chơi người lớn
Đó là Cờ tướng
Hai Anh thi đấu
Là hai vô địch
Của các năm qua
Nay cùng so cưa
Rất là hấp dẫn
Bà con bu đông
Ngó nhìn suy nghĩ
Tướng tượng như là
"Kỳ vương Đe Thích"
Đánh với "Trương Ba"
Thực ra Hữu Đức
Đấu với Phước Danh
Cuối cùng Danh thắng
Ô Đức về nhì
Hoan nghinh tinh thần
Tham dự cầu vai
Thắng bại không cần
Món ăn cũng vậy
Năm này giải Nhất
Là món Chả Giò
Của "lò" Thạch Tạo"
Chị Lan hạng Nhì
Về món Bánh Lọt
Còn giải hạng Ba
Có hai tác giả
Đó là Thủy Trinh

Hợp tác Chiến Già
Đâu thua Ông Già
Của K 7 C
A,
Thần quên nói nữa
Trong Picnic này
Bản tin tái tục
Đã nhiều chuyện hay
Nào là sách mới
20 Năm Chiến Sự
Lang Cũ - Người Xưa
Tây Âu Cổ Kính
Nỗi Buồn Còn Đó
Tác giả thi văn
Là người Trà Vinh
Vì vậy cho nên
Bà con ủng hộ
Đó là tin vui
Còn lại tin buồn
Ông Nguyễn Bửu Việt
Đột ngột ra đi
Trong buổi Hè này
Ai cũng luyến thương
Hỏi người chặt thịt?
Bửu Hùng, Bà Việt
Nhớ lễ ngậm ngùi
Nhớ cha, tưởng chồng
Mọi người im lặng
Nói về Kiên Bằng
Nhớ lời căn dặn
Của đảng phụng thân
Trước khi lìa đời
Là Thầy Kiên Chêch
Nên Bằng hàng say
Ra tay giúp Hội

Mỗi khi cần tôi
Ở Oregon
Cụ Châu Quốc An
Cũng giống như vậy
Trước khi nhắm mắt
Đã con Châu Diệp
Nhớ viết chi phiếu
Gửi về cho Hội
Thư đọc cảm động
Ai cũng mũi lòng
Còn thêm người nữa
Ở bên trời Tây
Bà Võ Trung Thu
Hội viên nhiệt tình
Niềm liêm ủng hộ
Đều đều y chang
Năm nào cũng nhớ
Lại cũng ra đi
Hội quá thương tiếc
Những kẻ có lòng
Zui Tiên vội vã
Chuyện bầm dãi dòng
Mất nhiều giờ giấc
Làm phiền Thành Thương
Tôi thật đáng đờn
Nhưng mà Tết nhất
Bấm xin tha thứ
Thần bài Long Nhân
Bay về dương thế
Vạn Tuê Thánh Hoàng
Mùa bầu cử
2/11/2010
Thần Táo Trà Vinh

Năm Mão Nói Chuyện Mèo

Lucky Nguyễn

Con Mèo và Lịch Tử Vi Đông Phương

Tết sắp đến là Tết Tân Mão hay Tân Mèo theo âm lịch của Đông Phương, trong đó con mèo là con thú thứ tư đại diện cho 12 con giáp, theo lịch của người Việt Nam, và nó được thay thế bởi con Thỏ trong lịch của người Trung Hoa. Mèo là con vật rất tinh khôn, dễ mến và nếu chúng ta kiên nhẫn huấn luyện thì mèo có nhiều biệt tài như: mèo diễn kịch, mèo đóng phim, mèo tự làm việc vệ sinh thường ngày v.v... Sau đây chúng tôi xin mời quý đồng hương cùng đọc giả khắp nơi theo dõi bài viết “Năm Mão Nói Chuyện Mèo” trong dịp Tết Tân Mão. Bài viết được đúc kết từ những câu chuyện cổ tích và bài vở nghiên cứu về loài mèo khắp đó đây gắn liền trong đời sống của con người Việt Nam của chúng ta từ xưa đến nay qua kinh nghiệm sống, qua những tin tức báo chí, thơ văn, ca dao tục ngữ, lịch sử v.v... Hầu giúp quý đồng hương đó đây có những giây phút giải trí lành mạnh trong những ngày đầu xuân.

Định Nghĩa Loài Mèo và Nguồn Gốc

Mèo là loài động vật bốn chân có vú, ăn thịt sống, có lông tơ nhuyễn, có móng nhọn rất sắc bén và chúng nuôi con bằng sữa. Người ta tin rằng tổ tiên của loài mèo xuất phát từ loài mèo rừng ở Phi Châu, trước khi chúng được thuần hóa là mèo nhà với danh từ khoa học là *Felis silvestris lybica*. Mèo nhà đã sống gần gũi với con người hơn 9500 năm (tính theo những di vật được khai quật trong các ngôi mộ cổ ở Phi Châu, hoặc những tranh vẽ trong các hang động xa xưa nói lên sự liên hệ giữa

con người với loài mèo), hiện nay mèo là con thú được nhiều người thương yêu và ưa chuộng hơn tất cả loại súc vật phổ biến khác.

Phân Loại, Đặc Tính

Có rất nhiều các loài mèo khác nhau, có loài mèo không lông hoặc không có đuôi, cũng có loài có bộ lông màu riêng biệt: xám tro, trắng tuyết, vàng tơ, vàng nâu, đen huyền (người Việt ta còn gọi là mèo mun), hay có nhiều màu trộn lẫn nhau như mèo vá, mèo tam thể v.v... Nếu trông

thấy con mèo không có đuôi thì trông rất ngộ nghĩnh dễ thương, ai thấy cũng thích có một con để ôm vào lòng cho thỏa thích... Nhưng với con mèo không lông làm cho chúng ta có phần nào e ngại khi nhìn vào, con mèo để lộ những đường gân

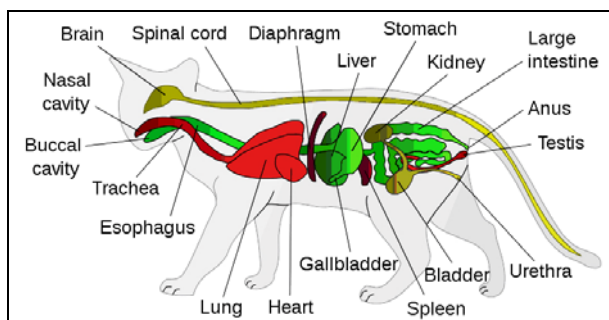

máu dưới da đỏ hồng làm cho người ta ngần ngại khi nó lại gần, trông chúng như khối thịt sống biết di động. Mèo là loài vật có kỹ năng biết săn mồi, thức ăn chúng thích nhất là chuột. Mèo đồng thời cũng là con vật rất thông minh, mèo có thể được huấn luyện hay tự nó học cách sử dụng các dụng cụ đơn giản trong nhà như mở tay nắm cửa hay gạt nước trong nhà vệ sinh, và người ta thấy mèo có nhiều năng khiếu đánh hơi và phân biệt mùi vị rất tinh tế...

Cũng giống như một số động vật khác, mèo nhà đã thuần hóa trở thành gia súc gần gũi với đời sống con người (như ngựa, chó...), tuy nhiên mèo vẫn có thể sống khỏe mạnh trong môi trường hoang dã. Chúng thường sống thành bầy, từ năm đến năm mươi con trong bụi rậm, trong rừng cây, hoặc trong xó nào đó của thành phố, nơi đó phải là địa bàn cung cấp thức ăn cho chúng... Mèo nhà được nhiều người nuôi và cưng chiều ở các nước Âu Mỹ. Ở những nơi đây, mèo được xem như là người bạn tốt trong nhà, khi sống chúng được

chăm sóc ăn uống, thuốc men, trang điểm và giải trí rất cẩn thận chu đáo; khi chết chúng có nghĩa trang riêng để chôn. Có lắm khi người ta khắc hình tượng mèo để tưởng nhớ khi nó chết, và có cũng mục phân ưu hay cáo phó dành cho cho mèo trên truyền thông và báo chí v.v... Hiện nay ở Hoa Kỳ, số mèo sinh sản tăng quá nhanh nên chính quyền địa phương ở nhiều nơi phải thi hành luật hạn chế sinh sản cho chó và mèo bằng cách thiến cho giống đực và triệt sản cho giống cái. Theo tài liệu của ngành kỹ nghệ phân phối thực phẩm cho gia súc thì mỗi năm cung cấp hàng trăm tấn thực phẩm cho hơn 200 triệu con mèo và chó tại Hoa Kỳ. Ngoài ra số mèo hoang tại tiểu bang California có thể trên 12 triệu con, và khắp nước Hoa Kỳ có trên 50 triệu mèo hoang. Số chó mèo hoang, hay vô thừa nhận vì thất lạc hay mèo bệnh hoạn cần loại trừ mỗi năm từ 2 triệu rưỡi đến 3 triệu, nên cơ quan kiểm soát thú vật của nhiều thành phố kêu gọi người dân mở lòng từ tâm đến nhận chúng đem về nuôi, trước khi đem cho chúng nó ngủ vĩnh viễn. Đặc biệt hơn, ở Hoa Kỳ, mèo vì được cung cấp thức ăn quá đầy đủ, vả lại người ta thích nuôi mèo chỉ để làm kiếng trong nhà nên nhiều con mèo tại xứ này không còn cần phải săn mồi hay bắt chuột, và cũng có những chuyện hy hữu hơn, đó là có khi mèo còn sống chung hòa bình với chuột.

Cấu Tạo khoa học và Đặc Tính của mèo

Cấu tạo của con mèo

Một con mèo trưởng thành, bình thường nặng từ 2.5kg đến 7 kg (tương đương với 5-15pound); tuy nhiên, một số mèo có thể vượt quá 10kg hay con mèo nặng vô địch 35pound (gần 17kg) do báo chí vừa loan tin trong năm rồi, vì được cho ăn quá nhiều và điều này rất có hại cho sức khỏe của chúng. Một con mèo có đời sống thường là 14 tới 20 năm. Mèo nhà thường sống lâu hơn nếu ta không cho chúng ra ngoài đường để tránh bị tai nạn, thương tích khi đánh nhau và cũng tránh được lây bệnh.

Mèo hoang trong môi trường đô thị hiện đại, thường chỉ sống không hơn 5 hay 7 năm vì lý do xe cộ lưu thông thường xuyên cả ngày lẫn đêm làm mèo chết khi chúng chạy ngang qua đường. Mèo hoang trong các nơi hoang dã có thể sống lâu hơn, trường hợp một con mèo hoang cái đến 19 tuổi. Chú mèo hoang sống lâu nhất là "Mark", do Hội từ thiện Bảo vệ Mèo ở Anh quốc nuôi sống được tới 26 tuổi.

Gặp khi khẩn cấp, mèo chạy nước rút rất giỏi, chúng có thể đạt tới tốc độ 30 dặm một giờ (trên 50km/giờ) trong khoảng cách ngắn. Mèo có thể nhảy cao tới đỉnh rào hay một bức tường cao 7 ft (2.5m) từ tư thế đứng yên. Mèo là một trong số ít loài vật bốn chân không có các xương đòn cứng. Điều này cho phép mèo chui qua lỗ hông có kích thước bằng đầu của chúng, và chúng có biệt tài giữ thăng bằng, đầu bị rơi ở bất cứ tư thế nào, con mèo vẫn giữ được thăng bằng mà đưa 4 chân xuống trước khi chạm đất và đáp với 2 chân trước nhẹ nhàng. Mèo rất thính tai, nó có thể

vĩnh mỗi tai theo một hướng khác nhau. Nhờ tính năng động như vậy, mèo có thể quay mình về một hướng và vĩnh tai theo hướng khác. Khi giận dữ hay sợ hãi, mèo thường chìa tai về phía sau, đồng thời phát ra các âm thanh gầm gừ lớn tiếng. Mèo cũng hướng tai về phía sau khi chúng chơi đùa, hay thảnh thơi khi chú ý tới một tiếng động phát ra từ phía sau nó. Mèo giữ gìn năng lượng bằng cách ngủ nhiều hơn đa số các loài động vật khác, đặc biệt khi chúng già đi. Thời gian ngủ hàng ngày có khác nhau, thường là 12-16 giờ. Mèo thường chỉ hoạt động nhiều lúc mặt trời lặn, mèo rất hiếu động và hay đùa nghịch vào buổi tối và sáng sớm. Tính tình của mèo thay đổi tùy theo giống và hoàn cảnh sống. Mèo lông ngắn thường gầy và ưa hoạt động, mèo lông dài thường to con và lười biếng. Mèo có thân nhiệt trung bình trong khoảng 38 tới 39 °C (101 tới 102.2 °F). Một con mèo bị coi là sốt cao nếu có thân nhiệt ở mức 39.5 °C (103 °F) hay cao hơn. Một chú mèo nhà bình thường có nhịp tim khoảng 140 đến 220 nhịp một phút. Giống như mọi thành viên khác của họ Miêu, mèo có vuốt thu lại được. Bình thường, ở vị trí nghỉ các vuốt ấy được thu lại trong da và lông quanh đệm ngón. Điều này giữ móng luôn sắc bởi chúng không tiếp xúc với mặt đất cũng như cho phép mèo đi nhẹ

nhàng rình mồi. Các móng chân trước thường sắc hơn so với phía sau. Mèo có thể giương một hay nhiều móng ra tùy theo nhu cầu. Chúng thường giương móng khi săn mồi, tự vệ, hay leo trèo, "nhào lộn", hay để tăng sự ma sát khi bước đi trên các bề mặt trơn. Các móng cong có thể bị mắc vào thảm hay các tấm vải dày, khiến mèo bị thương nếu chúng khó có thể tự gỡ. Trong khi các giác quan như khứu giác và thính giác của mèo không nhạy bén như của chuột, thì chúng lại vượt trên con người ở nhiều điểm. Các đặc điểm đó cộng với những khả năng thị giác, vị giác, và xúc giác khiến chúng trở thành một loại đặc biệt nhạy cảm trong giới động vật có vú.

Nghiên cứu cho thấy tầm nhìn của mèo tốt nhất vào ban đêm so với người, và kém nhất vào ban ngày. Mèo cũng như chó, có con ngươi tự điều chỉnh với ánh sáng phản chiếu lại võng mạc. Khi đó, khả năng nhìn của mèo được tăng lên khi ở trong bóng tối, tạo ra một màng lưới thị giác sắc sảo. Nhưng vào ban ngày hoặc chỗ có nhiều ánh sáng, tròng đen của mèo khép lại hẹp chỉ còn một đường thẳng đứng, làm số lượng ánh sáng chiếu vào ít đi, tránh bị lóa mắt và cải thiện khả năng quan sát. Thông thường mèo có thị trường khoảng 200° , so với 180° ở con người. Giống như đa số các loài vật ăn thịt khác, mắt của chúng hướng về phía trước để có được hình ảnh có chiều sâu tuy phải hy sinh độ rộng thị trường. Mèo có mi mắt thứ ba, đó là một màng mỏng xuất hiện khi mắt mèo mở. Màng này thường đóng lại từ khi mèo bị bệnh, nhưng chúng lại hiện rất rõ khi mèo buồn ngủ. Nếu một con mèo từ lúc mới sinh đã có mí thứ ba rõ ràng thì có nghĩa là nó bị bệnh, phải đến gặp bác sĩ thú y chữa trị.

Mắt mèo có rất nhiều màu nhưng phổ biến là vàng, xanh lá và cam. Mắt xanh dương cũng xuất hiện ở giống mèo Siamese (mèo Thái Lan), còn gọi là mèo Xiêm. Nếu một con mèo bạch tạng có đôi mắt xanh dương thì thường sẽ bị điếc; tuy nhiên, mắt màu cam cũng báo hiệu tai của nó có vấn đề. Mèo bạch tạng có một mắt xanh dương một mắt cam cũng thường điếc như mèo có đôi mắt xanh.

Con người và mèo có độ thính giác ở mức thấp tương tự như nhau, nhưng mèo có thể nghe được những âm thanh ở độ cao lớn hơn, thậm chí tốt hơn cả chó. Mèo có thể nghe ở mức cao hơn 2 độ (decibel) so với con người, và một nửa độ so với chó. Khi nghe âm thanh nào đó, tai mèo sẽ xoay về hướng xuất phát tiếng động; mỗi vành tai

mèo có thể quay độc lập về hướng nguồn âm thanh. Mèo có thể xác định vị trí một vật chính xác khi nguồn phát âm ở khoảng cách khoảng 1 đến 3 mét, điều này giúp ích chúng định vị con mồi qua tiếng động. Điều kỳ diệu hơn là loài mèo có thể định vị phát ra tiếng động cách tường, vật có chướng ngại che đậy hay chôn vùi với khoảng cách 35cm hay tương đương với 7.5 in, khi nó đánh hơi biết có con mồi di chuyển nơi kín đáo, mèo ta kiên nhẫn nằm chờ con mồi xuất hiện.

Khứu giác của một con mèo nhà mạnh gấp 14 lần so với của con người. Số lượng tế bào khứu giác ở mũi của chúng cũng nhiều gấp đôi, do đó mèo có thể ngửi thấy những mùi mà chúng ta không nhận thấy được. Mèo không thể cảm nhận được vị ngọt do thiếu gen cần thiết cho việc này. Một nghiên cứu khác mới tìm thấy mèo chỉ có thể nhớ được những thông tin nhất định trong vòng 10 phút. Nghiên cứu ban đầu nhằm so sánh trí nhớ hành động của mèo với trí nhớ hình ảnh và tìm thấy mèo nhớ bằng cơ thể tốt hơn là bằng mắt, khi chúng gặp một vật thể trên đường. Khi một con mèo bước qua một đồ chơi hoặc chiếc giày đặt ở cửa trên đường tới đĩa thức ăn, nó phải phối hợp bước đi của cả chân sau và chân trước.

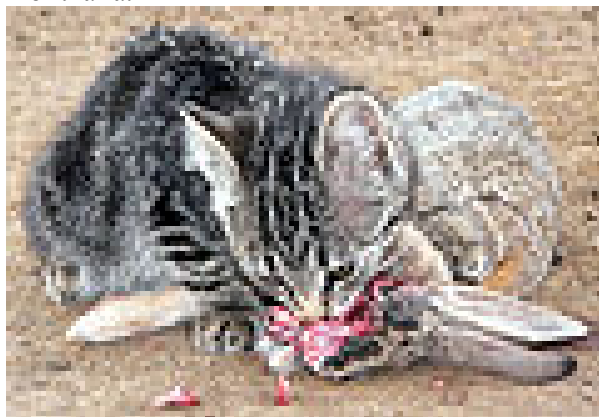
Bộ xương của mèo hơi nhỏ và đầu xương không giống với xương người. Xương sống của mèo có nhiều đốt hơn chúng ta, để di chuyển dễ dàng và tránh được thương tổn. Xương đuôi rất dài để giữ thăng bằng cho việc di chuyển. Toàn bộ gồm 7 đốt sống cổ, 13 đốt sống ngực, 7 đốt lưng, 3 đốt hông và 14-28 đốt sống đuôi, mèo có thể cuộn tròn cơ thể để giảm thương tổn khi rơi từ độ cao nguy hiểm. Bộ Răng nanh và hàm của mèo rất nhọn, cấu tạo xương hàm có sức mạnh để cắn xé mồi, thích hợp cho loài ăn thịt sống.

Cách săn mồi

Mèo là động vật ăn thịt sống, thế nên đối tượng để nó săn mồi cho nhu cầu sinh tồn là những loài vật nhỏ như: chuột, rắn, cóc, nhái, chim, cá, côn trùng v.v... Vũ khí săn mồi của mèo là móng vuốt nhọn. Khi săn mồi, khi gặp đối tượng hay con vật nó cần bắt, loài mèo thường đứng từ xa cách

con mỗi khoảng chừng 5 đến 6 thước. Sau đó nó nằm bẹp hạ cơ thể xuống sát đất, mắt chăm chăm nhìn không nháy mắt đến đối tượng đồng thời bước tới gần con mồi cần săn rất nhẹ nhàng. Khi đến gần khoảng cách mà nó cảm thấy ăn chắc, loài mèo tung ra sức mạnh cuối cùng bằng cách đẩy mạnh 2 chân sau, đồng thời phóng mạnh toàn thân tới phía trước và dùng móng sắc nhọn duỗi thẳng ra và cào lấy con mồi. Loài mèo thường bắt lấy mồi khá hiểm độc bằng cách duỗi móng ở hai bàn chân trước ra và túm lấy vào gáy con mồi và sau đó dùng miệng cắn lên đầu con mồi cho đến chết mới thả ra.

Mèo ăn thịt thỏ đuôi bông

Loài mèo nhà (domestic cat) được sống với người qua nhiều thế hệ, cho nên thức ăn của loài mèo cũng gần như thức ăn của người. Dù là loài ăn thịt sống thú rừng, nhưng cá là loại thức ăn khoái khẩu nhất của họ hàng nhà mèo, vì thế mèo thường đến bên bờ ao uống nước và bắt cá. Mèo nhà ở các xứ Tây Phương chỉ được ăn thực phẩm dành riêng cho chúng, có mùi vị thơm ngon như thức ăn của con người, vì vậy mà chúng không còn cần săn mồi, khi đói chỉ cần kêu meo meo vài tiếng là chủ đem đồ tới cho ăn ngay liền khi...

Mèo Giữ Vệ sinh

Loài mèo luôn biết tự bảo vệ cơ thể của nó tránh những nơi ẩm ướt, thường nó không thích lông trên cơ thể của nó bị ướt hay có những tác động của các vật khác dính lên cơ thể của nó. Ngay cả con người vuốt tay lên người nó cũng có thể động lại mùi khác lạ. Chính vì vậy, nó được mệnh danh là một trong các loài thú sạch sẽ nhất. Để làm vệ sinh cho cơ thể, nó thường thè lưỡi ra và tiết nước bọt vào chân của nó và bôi lên mặt và toàn thân thể. Hành động này cho thấy mèo muốn xóa sạch các vết tích lạ, ngay cả dấu vết bàn tay của con người vừa mới ôm ấp hay vuốt ve nó. Chúng

luôn tự làm lấy vệ sinh cho cơ thể nhiều lần trong ngày, thường là lúc nó mới ngủ dậy hay đi đâu đó về. Hành động đó đã trở thành thói quen thường thấy ở loài mèo, ngay cả khi cơ thể của nó không có vết bẩn nào cả. Dầu là mèo nhà hay mèo hoang, chúng đều biết cách bới đất chôn phân của chúng sau khi làm vệ sinh khỏi tầm nhìn của mọi người và vật. Đôi khi mèo nhà còn được người ta dạy chúng biết cách ngò vào bàn cầu và biết cách nhấn nút hay giựt dây giội nước làm sạch cầu. Vì biết tánh mèo hay lăn mình trong cát ấm để tắm nắng nên người ta cũng chế ra những dụng cụ chứa cát sưởi nóng cho mèo nằm lăn giải trí trong nhà, để mèo tắm trong cát và cũng để trị những bệnh thông thường cho mèo mà chúng khỏi phải ra đường và tránh được nguy hiểm cho chúng...

Chú mèo tự làm sạch sẽ

Sinh sản và di truyền

Một con mèo được gọi là trưởng thành phải trên mười tám tháng hay đã được hai năm tuổi, đến thời gian động tình mỗi năm một lần, mèo cái khi nghe tiếng gọi của mèo đực và chúng sẽ kết bạn đôi ba ngày trong mùa ái ân vào tháng ba âm lịch, tức là cuối mùa xuân. Trong thời gian này mèo cái có bộ lông mới bóng mượt, có mùi và tiếng kêu đặc biệt để hấp dẫn mèo đực. Mèo cái có mang trong vòng 100 ngày thì tự quặn ổ đẻ và tự sản sóc con trong tình mẫu tử như con người. Mỗi lần có chửa, mèo thường đẻ từ 2 con đến 6 con. Khi mèo con bị thất lạc, mèo mẹ chạy nhảy tìm con đủ mọi nơi còn sót lại vết tích và hơi hướm của con với tiếng kêu gào rất bi thương. Khi con của chúng bị ướt hay gặp nguy hiểm, cả mèo cha

và mèo mẹ đều bảo vệ cho con bằng cách tha con đem đến nơi kín đáo và an toàn hơn. Mèo con mới sanh chưa mở mắt, đến ngày thứ ba trở đi, mắt chúng mới mở được. Mèo con từ một tháng tuổi trở lên đã được mèo mẹ dạy các động tác săn bắt mồi như chạy, nhảy, leo trèo, rình mồi. Sau đó, mèo con tự đi bắt mồi, mồi của chúng thường là chuột con, gián, thằn lằn, dế v.v...

Hai mèo con chưa mở mắt

Các giống Mèo Quý

Mèo Xiêm (Siamese Cat) là loài mèo đẹp và quý giá nhất từ xưa đến nay. Mèo Xiêm xuất xứ từ loài mèo rừng ở Thái Lan, và còn gọi là một mèo hoang vùng Á Châu, được gây giống và thuần hóa. Chúng được nuôi vốn để cung cấp cho Hoàng Gia Thái và những nhà giàu có.

Mèo Xiêm có khuôn mặt như hình mũi tên nhọn, lông ngắn, mắt mũi tai rất cân xứng. Thân hình cao thon và trông rất sang trọng, uy nghi và

quý phái. Năm 1884 tòa tổng lãnh sự Anh Quốc nhận được cặp mèo Xiêm tên là Pho và Mia làm quà đem về Luân Đôn, đó là cặp mèo Xiêm đầu tiên của xứ Anh quốc và Âu Châu. Đến năm 1901 tổng thống Hoa kỳ Rutherford B. Hayes nhận được một cặp mèo Xiêm từ tòa lãnh sự Hoa Kỳ ở Thái-Lan, đây là cặp mèo Xiêm đầu tiên ở lục địa Mỹ Châu. Sau này con gái của Tổng Thống Jimmy Carter và con gái của Tổng Thống Gerald Ford cũng đều có con mèo Xiêm nuôi ở tại tòa Bạch Ốc.

Mèo Xiêm được trưng bày thi đua mèo đẹp ở nhiều nơi trên thế giới và chiếm được nhiều giải thưởng hàng đầu về mèo có thân hình đẹp.

Với loại mèo Xiêm (Siamese) gây giống lai với Hải Cầu Tân Tiến (Modern Lion Seal Siamese Cat) có thân hình cân bản của mèo Xiêm, nhưng nổi bật lên với đường nét tuyệt mỹ: dáng gầy thon và được làm mẫu trưng bày nhiều nơi. Da chúng rất mềm với lông tơ ngắn mịn, bó sát vào mình như lông con Hải Cầu. Đầu dáng thon, hình tam giác cân xứng và với mí mắt nhỏ. Mắt có dáng hạt dẻ và treo ngược về hướng hai tai rộng và rất mỏng. Tuy gây giống với phương pháp tân tiến nhưng vẫn giữ những đặc điểm chính về hình dáng và màu sắc của mèo Xiêm nguyên thủy thường có.

Sự gần gũi giữa con người và loài mèo dẫn tới việc có những cảm tình đặc biệt với loài gia súc này. Sự liên hệ tình cảm đó thường được khắc họa trong các truyền thuyết và thần thoại tại nhiều nền văn hoá khác nhau: gồm truyền thuyết và thần thoại Ai Cập cổ, thời Trung Quốc cổ, ở Âu Châu, và cũng có vị Vua xứ Wales thời Trung Cổ, Hywel Dda đã thông qua bộ luật bảo vệ động vật đầu tiên trên thế giới bằng cách đặt ra ngoài vòng pháp luật

hành động giết hại hay làm tổn hại tới mèo, với những hình phạt nặng nề cho những kẻ vi phạm. Tuy nhiên, mèo thỉnh thoảng bị coi là ma quỷ, như nó không mang lại may mắn hay thường đi liền với những mù phù thủy trong nhiều nền văn hoá Trung cổ. Nhờ đó chúng ta có những câu chuyện về loài mèo lý thú dưới đây

Những câu chuyện về con Mèo khắp nơi

Mèo hoang tấn công buổi trình diễn văn nghệ

Cách đây không lâu, tin tức nghe được loan trên báo chí truyền thông ở Hoa Kỳ và BBC thế giới đã có nói đến một buổi trình diễn văn nghệ lớn tại đảo quốc Cyprus thuộc gốc Hy Lạp, thuộc vùng Địa Trung Hải, phải hủy bỏ vì mèo hoang tấn công trong lúc đang trình diễn. Lý do là nơi rạp hát này có đến hàng ngàn con mèo hoang vào cư ngụ thường trực, trải qua nhiều năm với nhiều thế hệ mèo sanh sản, mà người dân không ai có quyền làm phiền chúng. Lũ mèo này tấn công cuộc trình diễn này khi chúng làm ô nơi đặt hệ thống âm thanh và ánh sáng khiến hệ thống này ngưng hoạt động và cuộc trình diễn đáng giá cả triệu dollars phải hủy bỏ...

Trò chơi mèo bắt chuột

Nhớ lại những ngày khi chúng ta ở cấp Tiểu Học, mỗi khi sinh hoạt tập thể ngoài trời hay giờ tập thể dục ở sân vận động. Các thầy cô hay người còi điều khiển buổi sinh hoạt một hồi thì thế nào rồi cũng cho chơi “Trò Chơi Mèo Bắt Chuột”

Cả lớp xếp thành vòng tròn và các em chia từng cặp, chỉ có một cặp đầu được người quản trò chỉ định cho một em làm mèo đuổi bắt chuột, một em làm chuột phải luồn lách chạy trốn. Trong khi rượt bắt, thỉnh linh em làm chuột đụng vào bất cứ cặp; em bị đụng trở thành chuột phải chạy trốn mèo. Nếu em làm mèo đụng chuột trước khi em làm chuột đụng người nào thì em làm chuột trở thành mèo đuổi bắt chuột, còn em làm mèo trở thành chuột chạy trốn mèo. Trò chơi tiếp tục như thế cho đến khi người điều khiển thay đổi ý định.

Sử tích mèo giấu cứt

Theo chuyện cổ tích ngày xưa rất xưa, mèo là cô của con cạp, mèo có nhiệm vụ phải dạy cho cạp cách chạy nhảy, cách săn mồi. Nhưng cạp ý thể lớn con nên lười biếng, không vâng lời học hành mà còn tỏ ý kiêu ngạo và trêu ghẹo chọc tức cô mèo... Cạp ta ngày càng lẩn lút, yêu cầu cô mèo phải dạy cho mình thể nhào lộn, nhảy cao và

thể trèo cây. Mèo ra điều kiện là phải công mèo mỗi khi qua vùng nước hay qua sông và cạp phải siêng năng tập những thể đã dạy cho đến khi nào coi được, mèo mới dạy thêm. Cạp không nghe lời mà cứ nhảy múa, to tiếng nhạo báng cô mèo rằng: “Cô lô cô lóc, bắt cóc bỏ lên đầu cô”. Mèo giận quá nên xị nước tiểu vào mắt cạp. Cạp bị cay mắt, quá tức giận nên quyết vồ lấy cô mèo để giết cho được. Mèo lẹ làng nhún mình nhảy phốc lên cây rồi trèo qua cành lớn, ngồi đó mà ngó xuống. Cạp dưới này trút hết bao tức giận gào thét và chờ đợi mãi mà không làm gì được mèo. Nên trước khi bỏ đi, cạp thề rằng: “từ nay về sau, gặp mèo bất cứ ở đâu, cạp sẽ đá vào mắt trả thù rồi mới ăn thịt mèo và quyết không chừa lông lá cứt đá gì cả!..” Do sự tích ấy mà dòng họ mèo mới trang bị thêm mí mắt thứ ba mỗi khi ngủ để tránh nước tiểu của cạp, cũng từ đó mèo phải chôn cứt để đánh lừa cạp, không cho cạp biết nơi mèo đã đi qua, để cạp không ăn được cứt của mèo, và loài mèo không biết lội nước qua sông như loài cạp. Về phần loài cạp, cũng từ đó đến nay không biết được cách nhào lộn, nhảy cao và trèo cây như mèo...

Thành ngữ “Mèo Giấu Cứt” này còn ngụ ý để nói về hạng người trong xã hội có tánh tham lam và bòn xén, mỗi khi họ sở hữu vật gì hay họ biết được điều gì, họ cố giấu để thủ lợi, không muốn người khác biết về điều họ có và họ cũng không muốn ai đến gần khi họ đang làm bất cứ việc gì, chỉ vì họ nghi người khác biết mà ăn cắp nghề hay sợ phải chia sẻ những gì họ có được.

Mèo trắng mèo đen, mèo nào biết bắt chuột là tốt

Nước Việt Nam của chúng ta là xứ nông nghiệp, nên người ta thường nuôi mèo cho nó bắt

chuột để bảo vệ mùa màng, vì thế nên người ta không cần giống mèo tốt xấu, hay mèo quý giá như mèo Xiêm. Người ta chỉ cần có được con mèo biết bắt chuột, thế nên người xưa có nói: “Mèo trắng hay mèo đen, mèo nào biết bắt chuột là tốt”. Những nơi nào không có sự hiện diện của con mèo thì đương nhiên nơi đó sẽ bị thất mùa, chuột sẽ hoành hành cắn tất cả hoa màu v.v...Dẫu cho người ta ra công đánh bẫy, ruồng săn đuổi bắt, rải thuốc cũng không diệt trừ được chuột, vì chúng sinh sản rất nhanh. Thế nên người ta chỉ thích nuôi mèo siêng bắt chuột, dẫu mèo trắng hay mèo đen, mèo nào biết bắt chuột là được nhiều người ưa chuộng.

Cũng với thành ngữ này mà tên trùm cộng sản Trung Quốc, Đặng Tiểu Bình, lợi dụng để đánh thức được đảng cộng sản Trung Quốc, bỏ vô sản mà ngã theo tư bản để cứu đảng và quyền lực. Chúng ta dư biết tiếng “chuột” mà ông ta dùng đó chỉ là “dollar của Hoa Kỳ và kỹ thuật tân tiến của Tây Phương” đã đưa Trung quốc thoát khỏi nghèo đói lạc hậu, và tiếng “chuột” đây cũng là những lân bang nhỏ của Trung Quốc, trong số đó có nước Việt của chúng ta, trước sau gì rồi cũng khó tránh khỏi tai họa do móng vuốt của ý đồ “bá quyền” của chúng... Câu nói ấy càng thâm thúy hơn cho người Việt trong tình cảnh hiện giờ bị con “mèo” Tàu Cộng đã đang tung vuốt chực nuốt dần đất đai của ông cha và Biên Đông... Thế nhưng, nhà cầm quyền “quái thai” cộng sản Việt Nam, vẫn tịnh tọa để bảo vệ quyền lợi đảng và bè phái và thẳng tay bách hại dân lành, mà chẳng có hành động cụ thể nào để bảo vệ Tổ Quốc và Dân Tộc.

“Cú Mèo”, “Có Mèo”

Bình thường con mèo là con vật có dáng dấp hiền lành, dễ thương như một đứa bé thơ ngây đáng yêu khi nó cất tiếng kêu “meo, meo”.... Tuy nhiên cũng có những người không thích tiếng kêu ấy của mèo, vì tiếng kêu của mèo giống như loài chim “Cú Mèo” tiếng kêu của loài chim thường bị người ta cho là đem không may mắn cho nhiều người khi nó đến gần nhà, vì thế nên họ không thích động lay đến con mèo, mà còn cho là con mèo là con vật đáng ghét...Nhưng có điều ngạc nhiên thích thú hơn nữa, khi người ta nói đến tiếng “có mèo”, đây không phải là nhà tôi có con mèo, hay nhà anh chị có con mèo. Thành ngữ “có mèo” để chỉ về những đôi trai gái, đến lứa tuổi biết hẹn hò yêu đương, người ta thường gọi: “Ông ấy có mèo nhĩ” tức là “ông ấy có bồ trẻ”, hay “chị ấy đang có mèo”, có nghĩa là “chị có bạn trai”. Số phận con mèo lại còn bị người ta kỳ thị lây, không

chỉ là do những người không thích mèo, mà lại còn có những người tin dị đoan, họ tin rằng mèo nhảy qua xác chết sẽ làm “qui nhập tràng”, làm người chết đứng dậy rượt người sống, do đó có họ rất ghét mèo, nhứt là không bao giờ họ để mèo đến gần nơi mà trong nhà có người mới chết nhưng chưa tẩm liệm, có nơi họ còn cột xác chết vào giường để tránh xác chết đứng dậy nếu ruồi có con mèo nhảy qua và họ đối xử rất độc ác với mèo vào lúc này...

Nhưng con mèo lại được người ta nói đến trong lời khen tặng nhau, khi hoàn tất một công việc với thành ngữ “Tuyệt Cú Mèo” để nói thay cho công việc được hoàn thành tốt đẹp mỹ mãn...

Con Mèo qua ca dao, tục ngữ, văn thơ Việt Nam

Trên đây, chúng ta đã biết về mèo qua dáng vóc cùng những chuyện cổ tích và thành ngữ về mèo, sau đây chúng ta sẽ bàn về mèo qua những lời ca dao, tục ngữ trong thi ca Việt Nam.

Chúng ta nên biết rằng loài mèo nhà có giác quan đặc biệt rất tinh về khứu giác, chúng có khả năng ngửi biết người nào ăn thịt đồng loại của chúng qua tuyến mồ hôi của người ấy tiết ra, vì vậy mà mèo và chó rất nhạy cảm với những người này... Khi chúng ta đùa giỡn mạnh tay với con chó, hay con mèo là nó đau. Riêng với con chó chỉ la hoảng lên “căng” và tránh xa chúng ta. Sau đó chó lại làm quen chơi giỡn tiếp tục như không có gì đã xảy ra. Nhưng với con mèo thì có khác, bất luận ai đang ôm nó trong lòng, ngay cả ông bà chủ thương yêu nó, khi lỡ tay làm nó đau thì phản xạ tự nhiên mèo tung vuốt nhọn của cào vào vật làm nó bị đau và cắn vào bất cứ vật gì kèm giữ nó, đồng thời hai chân sau cũng tung vuốt nhọn cố lấy sức thoát ra khỏi nơi kèm giữ nó, cũng chính vì thế mà nhiều “Ông thầy” bị mèo cào đau quá nên không thích chúng, do đó chúng ta có câu:

“Mèo ngao cắn cổ ông thầy

Ông thầy bắt được đi đời mèo ngao”

Xin thưa cùng tất cả bà con, tiếng “Ông thầy” đây theo người mình dùng từ xưa của miền Bắc Việt Nam, nơi xuất phát văn hóa Việt, trong nhà giàu có với nhiều người hầu kẻ hạ, nên gia nhân gọi ông chủ nhà là “Thầy” cho đúng cung cách của chủ và tớ, kẻ ăn người ở trong nhà. Mặc cho bà chủ có yêu con thích mèo cách mấy đi nữa, khi con mèo làm đau “ông thầy” để chạy thoát, nếu “ông thầy” mà bắt được lại được thì con “mèo ngao” phải “đi đời”. Cũng do sự việc này của “ông thầy”, cho đến đây đã hé mở cho chúng ta biết được tục lệ ăn thịt mèo ở xứ ta có từ thời tổ tiên lập

quốc. Trước đó họ đã ăn thịt mèo rừng. Sau đó họ nuôi mèo ở nhà để có thịt để ăn mà đỡ nhọc công phải đi săn mèo rừng nữa...

Con mèo có thói quen hay ngủ nhiều ban ngày để thích hợp cho nó săn mỗi ban đêm, chính vì lý do này nhiều người lại không có cảm tình với mèo. Coi mèo là con vật chỉ ăn rồi nằm ngủ, mà không đem niềm vui về “ngoắc đuôi với chủ” như chó làm được. Cộng thêm thành kiến của người tin dị đoan, hay kiên cử hơn vào ngày đầu năm tình cờ có con mèo lạ vào nhà ngày tết hay đầu năm:

“Mèo đến nhà thì khó, chó đến nhà thì sang”.

Từ xưa, ông cha ta gọi sắc dân thiểu số là người “Mèo” bởi qua việc họ phải leo đồi núi rất giỏi như mèo trèo cây. Người “Mèo” ấy không ai khác những người “Hmong” thích định cư ở vùng cao nguyên, núi rừng, nơi mà họ cho là quê hương rất linh thiêng. Nơi đó, có thú rừng làm nguồn thực phẩm, có cây trái rừng là nguồn lương thực thiên nhiên trời cho để nuôi sống họ, đời sống họ rất hồn nhiên bình dị. Khác với lối sống ở đồng bằng như người Việt chúng ta phải nuôi gia súc, phải trồng trọt để tạo ra thức ăn, phải ra biển săn bắt thủy sản, phải tranh đấu với thiên tai rất nguy hiểm ở biển khơi v.v...

Để diễn tả hạng người hay tự khen mình, khoe mình trước chỗ đông người. Ông cha ta có những câu tục ngữ rất thật tế nhị và chính xác qua hình dáng con mèo như sau:

*“Mèo khen mèo được dài đuôi
Chuồn khen chuột nhỏ mình dễ chạy
Mèo khen rằng mèo dài đuôi
Chuồn khen chuột nhỏ, dễ chui, dễ trèo”*

hay như câu bài ngụ ngôn “Lục súc tranh công”:

*“Chó chê rằng mèo lấm lông...
Mèo chê chó ăn rộng chạy dài”*

Dấu mèo hoang hay mèo nhà, đến mùa “động tình” thì mèo đực đi phát ra tiếng kêu “tình yêu” của nó. Mèo cái đến lứa nghe tiếng kêu “tình yêu” ấy và cũng đáp lại bằng tiếng kêu “tình ái” để ra hiệu cho mèo đực biết mà tìm đến. Đồng thời với tiếng kêu kỳ lạ ấy, lông mèo cái cũng bóng mượt ra, thân mình chúng tiết ra một mùi để hấp dẫn mèo đực. Chúng thường gặp nhau ở chốn vắng vẻ mà bắt cặp. Ở nơi thôn quê, mèo chỉ đến bụi rậm, những khóm tre um tùm, hay những gò má là chốn yên tĩnh để chúng làm tình trước khi mặt trời mọc của buổi sáng. Nơi thành thị, chúng hội nhau cũng ở những bụi rậm sau nhà, hay dưới chân cầu thang của chung cư. Do sự việc này mà ông bà ta từ thời xưa mượn hành động “tự do” chọn lựa “tình

yêu” của con mèo mà dạy cho con cháu đừng có hành động vượt vòng lễ giáo của gia đình với thành ngữ “Mèo mả gà đồng”. Nhưng cũng có cặp trai trẻ, tuy biết điều cấm kỵ ấy rất kỹ lưỡng mà khi lỡ quen nhau rồi, nên nằng khéo nhắc nhở chàng hãy sớm nhờ mai mối tiến đến hôn nhân, cũng để cảm thông cho những cuộc tình lâm ly đó, ông cha chúng ta có những câu ca dao tỏ tình thắm thiết sau đây của tuổi lúa đôi:

*“Nếu thương em, phải thật lòng
Đừng như mèo mả gà đồng người chê...”*

Trong chiều dài hơn bốn ngàn năm lịch sử của dân Việt, người xưa có lối nhận xét rất tinh tế với nhau qua mọi thời đại. Xã hội lúc nào cũng có hạng người thường ngày xung ta đây tài giỏi, lúc bình thường thì phô trương thanh thế như là người hùng gan dạ. Nhưng khi quốc gia hủ sự cần đến họ do họa chiến tranh từ bắc phương xâm lấn, bọn họ tìm cách luồn lách trốn tránh cho khỏi tòng quân chiến đấu với quân thù, nguy hại hơn cho đất nước, chúng luồn cúi a tòng theo giặc giết hại lại đồng bào của mình. Vì thế, người xưa mượn hình dáng con mèo ở xóm bếp chỉ biết ăn với ngủ, mà nói lên nhân cách hạng người hèn nhác ấy chẳng giúp gì được cho đất nước.

*“Đánh giặc mà đánh tay không
Thà về xóm bếp giương cung bắn mèo”*

Cũng với hình dáng con mèo, mà người xưa đã diễn tả được cái cá tánh tham lam của hạng con người vô loại, chẳng còn biết đạo nghĩa luân thường, họ chỉ biết hưởng lợi ích kỷ cho cá nhân, mà chẳng giúp ích gì cho gia đình, xã hội, hay cho quốc gia, hạng người ấy trong thời đại nào cũng có xuất hiện:

*“Mèo đàng lại gặp chó hoang
Chàng đi ăn trộm gặp nàng xơi khoai”.*

Khi hai đối thủ đều là người hùng, cùng tranh đấu nhau bắt phân thắng bại chưa biết ai sẽ thắng được ai, cũng được người xưa diễn tả qua hình dáng con mèo cắn lộn nhau một cách thâm trầm:

“Chưa biết mèo nào cắn mỉu nào”.

Con mèo có tài đánh hơi tìm kiếm đồ ăn, khi nó ngửi thấy mùi biết đây là thức ăn, là cố cày cho được để ăn món mà nó ngửi được, vì thế ông bà ta cũng dùng con mèo để dạy con cái trong nhà phải cẩn thận cất thực phẩm mới đi chợ về, đồ ăn nấu xong phải cẩn thận cất vào tủ đồ ăn (củ chén), hay phải kỹ lưỡng đậy lại, đừng vô ý để bữa bãi bị chó mèo nó ăn, và cũng tránh đừng đánh đập hành hạ súc vật khi nó đã ăn là do lỗi mình không cẩn

thân. Con mèo cũng là đầu đề tranh cãi trở trêu giữa nàng dâu với mẹ chồng do cái tật mèo ăn vụng qua bài ca dao tả con mèo như sau:

*Con mèo con mèo con meo
Ai dạy mày trèo, mày chẳng dạy tao leo
Mắt meo xanh sáng như sao
Móng mi bén ngọt, ngao ngao ngừ ngừ
Thấy mi chuột mắt hôn thư
Chó treo mèo đậy, gãi hư tại mây.*

Hình dáng con mèo còn oai phong biết bao qua bài thơ “Con Mèo” trong Quốc Văn Giáo khoa thư. Một con mèo tinh khôn, với nhiều mưu mẹo tìm mồi, kiên nhẫn rình rập đợi khi sơ hở, quyết chí vồ cho được mồi (dầu mồi sống: chim, chuột, thịt, cá; hay mồi chín do các cô gái không treo dây kỷ lưỡng). Sau khi ăn, lau chùi mép miệng kỷ lưỡng, rồi tỏ dáng thanh thoi, thông thả kêu lên tiếng “meo meo” mon trón với chủ.

*Cũng thì nanh vuốt kém chi đâu,
Chứa biết mèo nào cắn mỉu nào,
Giống linh tì, hưu, tài nhảy nhót,
Ra oai hùng, hổ, tiếng bào-hao.
Ngắm xem biết mẹo trèo từ thấp,
Khum nùm thu hình thoát nhảy cao.
Chỉ quyết phen này vồ lấy cồng,
Rồi lên đài các sẽ nghêu ngao.*

Cũng có những con mèo luôn nằm chờ chuột ở bờ lúa vì nó biết chuột đến ăn lúa, bị mèo bắt vì không còn đường thoát thân. Hành động này cũng ngụ ý cho những con người đợi thời cơ trực lợi, như chuột nạp mạng cho mèo ở bờ búa.

*“Mèo nằm bờ lúa vãnh râu
Thấy con chuột chạy, góc đầu kêu ngao.”*

Từ trước đến đây, chúng ta đã biết được con mèo qua bao khía cạnh: dáng vóc con mèo hiền lành đẹp dễ dễ thương, con mèo đủ những đức tốt hay xấu như con người. Nhưng con mèo cũng là cũng là nạn nhân, khi bị người ta làm thịt, nó vẫn cam tâm chấp nhận vì nó có bao giờ biết được cau nói: “gia súc là vật dưỡng nhơn”. Người ta còn lý luận “giết một con mèo để cứu cả ngàn con chuột”, khi ăn thịt mèo mà họ cho là họ đang tu hạnh “bồ tát”, chịu phạm “giới sát sanh” một con mèo mà “cứu hàng ngàn mạng sống” con chuột, để họ được mạnh miệng khi ăn miếng thịt mèo. Điều trở trêu ấy được các cụ xưa khôi hài qua câu ca dao trào lộng dưới đây để nói lên những sự việc ngược đời ấy với câu:

*“Con mèo lành sao kêu con mèo và
Con cá không thờ sao gọi cá linh”.*

Trong đời sống hàng ngày, mèo được sống gần gũi với con người, nên con mèo cũng được người xưa nhân cách hóa là con vật có đủ các tính tốt và xấu như con người, tức là mèo có đủ đức tính hi nộ ái ố như con người, do đó người xưa mượn những chuyện nói về con mèo ấy được lồng vào những lời ca, tiếng hát văn chương bình dân, để giáo huấn những thế hệ đi sau những lời lẽ giản dị bình dân nhưng ý nghĩa rất thâm sâu, còn ngụ ý cho người đời sau biết cách xử thế và đối đãi với nhau trong cuộc sống thường ngày...

Bản tánh tự nhiên của con mèo là bắt chuột vì chuột, mèo ít khi bỏ qua cho con chuột chạy thoát khỏi mắt nó, mặc dầu là mèo đang no bụng, nó cũng giết chết con chuột rồi bỏ đi. Mèo chỉ bắt cho được chuột, bản năng thú tánh tự nhiên mèo không ưa thích chuột và chẳng cần phải biết hành động của nó có tội lỗi gì cả, nhưng một khi mèo vồ hụt chuột thì nó liếm mép tỏ vẻ thèm thuồng con mồi lẩm. Nhìn thấy cảnh trạng ấy, người xưa có bài ca dao “Con Mèo” như sau:

“Con mèo trèo lên cây cau ()
Hỏi thăm chú chuột đi đâu vắng nhà
Chú chuột đi chợ đường xa
Mua mắm mua muối giỗ cha con mèo”.*

(*) Câu này có nơi viết là “Con mèo trèo lên cây cao”

Bài ca dao này được phổ biến rộng rãi trong dân gian, biến thành bài ca đồng dao cho nhiều trẻ con ca hát khắp nơi qua nhiều thế hệ. Diễn tả cảnh con mèo đến viếng nhà chú chuột trên cây cau, nhưng chú chuột đang phải đi chợ đường xa để lo mua thực phẩm làm đám giỗ cha của con mèo. Ý nghĩa tuy đơn giản như thế, nhưng nếu ta xét kỹ bài ca dao này còn nhiều ẩn ý thâm sâu mà ông cha ta còn có ngụ ý để giáo huấn đàn con cháu hậu thế như chúng ta và cho mai sau nữa

Chúng ta thử phân tách từng lời trong bài ca này để biết được tường tận được ý nghĩa thâm sâu của nó. Trước hết phân tách “Con mèo” ở đây được đồng nghĩa với “Quân Tàu”, và cũng đồng nghĩa với quân gian ác đang xâm chiếm nước ta vào thời bài ca dao này xuất hiện. Ý nghĩa của “Cây Cau” ám chỉ là quê hương của đất nước “Văn Lang”, chỉ con cháu giống nòi “Lạc Long”, hay ám chỉ rõ hơn là con cháu của các “Vua Hùng” từ xưa qua câu chuyện “Trầu cau” dưới triều đại các vua Hùng Vương. “Cây cau” còn tượng trưng cho lãnh thổ riêng biệt của đất nước Văn Lang, mà nay con mèo trèo lên cây cau, tức là quê hương đất của chúng ta ở vào thời kỳ Bắc thuộc, nên quân Tàu

mới đi luông tuồng trên đất nước chúng ta, đó là điều ông cha ta nhắn gởi cho thế hệ ngày sau nên biết hoàn cảnh đất nước đang trong cảnh nguy khốn vào thời đó.

“Con mèo” có thương yêu con chuột bao giờ mà lại phải nhọc công trèo lên “cây cau” để “Hỏi thăm chú chuột đi đâu vắng nhà”, cũng như thế, quân Tàu có bao giờ tử tế hay thương yêu gì dân Việt ta đâu, chẳng qua chúng mượn tiếng “hỏi thăm” mà để “hạch sách” dân ta, hỏi tội hành hạ dân ta mà thôi. Tiếng “hỏi thăm” của bọn nhà quan cường quyền hay lời “hỏi thăm” quân cướp nước nó có thương tình gì cho dân ta, xem dân ta như “chú chuột” bé nhỏ bị chúng đến viếng nhà, tất cả chỉ là để bắt nạt, làm khó dễ cho dân ta thôi. Câu “chú chuột đi chợ đường xa” là lý do thường khi người dân ta trải bao nỗi khổ khăn vất vả khổ sở phải làm vừa lòng quân cai trị, giả đại qua ải để sống còn và tiếp tục âm thầm đấu tranh chống lại âm mưu đồng hóa dân tộc ta với Hán tộc với biết bao khó khăn. Tiếp đến “Chú chuột đi chợ đường xa” và chú chuột còn phải “Mua mắm mua muối giỗ cha con mèo”. Tất cả nói lên nỗi tủi nhục mà ông cha chúng ta phải trải qua trong suốt thời kỳ Bắc thuộc, chỉ phân tách phân đầu “Chú chuột đi chợ đường xa” nói lên được bao tủi nhục bị dày ải để làm vừa lòng quân cai trị, chúng vợ vét đủ thứ bằng mọi cách để phục vụ cho túi tham không đáy “Thiên triều” của chúng. Nỗi khổ sở của dân ta phải vào rừng sâu săn gà voi, săn sừng tê giác, săn cây gỗ quý hiếm cho chúng v.v.. dân ta phải xuống biển mò ngọc trai cho chúng. Ngoài ra chúng bắt dân ta hết cả làng có tay nghề cao đem về mẫu quốc làm nô lệ cho triều đình chúng, nhà quan của chúng...Hàng năm dân phải chọn những người trí thức, có năng khiếu cao đều bị bắt triều cống... Ngoài việc ứng xử với sự hà khắc của quân Tàu, dân ta còn phải lo “mua mắm mua muối giỗ cha con mèo”. Để được sống yên thân, ông cha ta có thông lệ phải tham dự ngày giỗ cha của quân cai trị, để làm vừa lòng quân Tàu, bằng các lễ giỗ “cha” của quân cai trị tại nhiều nơi. Chữ “giỗ” đây không có nghĩa đơn thuần là đám giỗ, ông cha ta còn ngụ ý với tiếng đồng âm với nó còn có “vỗ” hay “dỗ”. Với tiếng “vỗ” còn có tiếng “Vỗ” là đánh nhẹ có nghĩa đánh trừng phạt con cháu, cũng có nghĩa là tiếng “vỗ về”, ý khuyên răn con cháu phải giữ gìn nề nếp dân Việt. Với tiếng đồng âm “dỗ” có ẩn ý là dạy dỗ khuyên bảo học hỏi phong tục và văn hóa Việt, tiếng Việt có từ nghìn năm xưa...

Thế thì ngoài việc bị quân cai trị hành hạ đủ điều, ông cha ta vẫn vượt qua được mảnh khốc gian ác của quân đô hộ. Ông cha đã phải kiên trì giữ gìn phong tục của dân tộc, phấn đấu mọi gian nguy thoát được tầm nhìn của địch, với tôn chỉ giả đại qua ải để được sống còn, và dạy dỗ con cháu nuôi chí quật cường bất khuất, giữ cho nòi giống Việt tộc khỏi họa đồng hóa với tiếng Hán trải hơn một ngàn năm Bắc thuộc. Các cụ ngày xưa đã quyết chí giữ gìn cho tiếng Việt còn thì dân ta còn tồn tại, một khi dân ta còn tồn tại thì nước ta sẽ có cơ hội độc lập. Thử so sánh, thân con mèo nó to lớn hơn chuột biết bao nhiêu lần, thế nhưng trong bài thơ này ông cha ta dùng “con mèo” còn có nghĩa là vật “còn con”, là vật nhỏ mọn hèn hạ; tức là ông cha ta chẳng kiên sợ gì quân Tàu đang cai trị, mặc dầu nước nó to lớn hơn nước Việt của mình. Về phần thân chuột tuy nhỏ bé nhưng được gọi là “chú chuột” là có ý quý trọng dân Việt của mình trong bài ca dao này. Chúng ta phải kính cẩn nghiên mình chào các đấng tiên nhân sáng tác bài ca dao này có giá trị cho dân Việt qua mọi thời đại để nối chí tiên nhân trên đường dựng nước và giữ nước.

Những năm con mèo trong lịch sử Việt Nam

Năm Tân Mão 571 Lý Phật Tử Cướp Ngôi Cha Vợ

Triệu Quang Phục đánh phá quân Tàu lấy lại được thành Long Biên rồi lên làm vua, xưng là Triệu Việt Vương. Vào năm 557, cũng là năm Triệu Việt Vương thứ 9, có Lý Phật Tử, người bà con họ với Lý Nam Đế, đem quân đến chống, đánh nhau mấy trận mà không được. Lý Phật Tử xin chia đất giảng hòa. Triệu Việt Vương nghĩ tình họ Lý, cũng thuận chia đất hoàng hòa.

Lý Phật Tử đóng ở Ô Diên (nay thuộc làng Đại Mão, huyện Từ Liêm, tỉnh Hà Đông). Triệu Việt Vương đóng ở Long Biên, lấy bãi Quân Thần làm giới hạn. Triệu Việt Vương còn gả con gái cho Phật Tử để tỏ tình hòa hiếu với nhau. Nhưng Phật Tử có ý vẫn muốn thôn tính, bởi vậy bên ngoài tuy làm hòa thuận thực, nhưng bên trong vẫn muốn đánh lấy Long Biên.

Năm Tân Mão (571), Phật Tử bắt thỉnh linh đem quân đánh Triệu Việt Vương, Triệu Việt Vương thua chạy đến sông Đại Nha (nay ở huyện Đại An, tỉnh Nam Định), nhảy xuống sông tự tận. Người ở đây cảm nhớ Triệu Việt Vương, mới lập

đền thờ ở chỗ sông Đại Nha. Nay còn có đền thờ ở làng Đại Bộ, gần huyện Đại An.

Lý Phật Tử lấy được thành Long Biên rồi, xưng đế hiệu là Hậu Lý Nam Đế, đóng đô ở Phong Châu (thuộc huyện Bạch Hạc, tỉnh Vinh Yên), cũng là thời gian vua Văn Đế nhà Tùy thống nhất được nước Tàu. Đến năm 602, vua nhà Tùy sai tướng Lưu Phương đem quân 27 doanh sang đánh lấy nước ta. Lưu Phương dùng kế dụ Lý Phật Tử về hàng với nhà Đường. Từ đây đất Giao châu bị Tàu cai trị thêm tròn 336 năm nữa.

Năm Kỷ Mão (679) Giao Châu đổi thành An Nam Đô Hộ Phủ

Đến năm Kỷ Mão (679) vua Cao Tông nhà Đường chia đất Giao Châu ra làm 12 châu, 59 huyện, và đặt tên là An Nam Đô Hộ Phủ. Nước ta gọi là An Nam khởi đầu từ đây kéo dài cho đến khi Ngô Quyền đánh đuổi được quân Nam Hán giành lại được nền tự chủ mới có tên Giao Châu trở lại.

Năm Kỷ Mão 1975, Năm Đầu Thương của Việt Nam Cộng Hòa

Bất chấp mọi dư luận quốc tế Cộng Sản Việt Nam xé bỏ Hòa ước Ba Lê, chúng được trang bị đầy đủ khí giới giết người của Nga Tàu xưa quân vượt vĩ tuyến 17 tấn chiếm Việt Nam Cộng Hòa, trong khi Việt Nam Cộng Hòa bị đồng minh Hoa Kỳ bỏ rơi. Trong lúc bối rối, Tổng Thống ra lệnh tái phối trí nhưng lệnh trước sau không đồng nhất để gây cảnh hỗn loạn trên đường lui quân, tạo cơ hội cho Cộng Sản Bắc Việt tập kích mọi phía, làm rối loạn hàng quân và quân chúng. Tổng Thống Nguyễn văn Thiệu từ chức trong khi Thủ Đô Sài Gòn đang hấp hối vì áp lực của Cộng sản tiến gần về thủ đô thì Tổng Thống Trần Văn Hương tin lời bọn chánh trị thời cơ hoạt đầu nên trao quyền Tổng Thống cho Dương Văn Minh để rồi qua hai ngày sau chính Tổng Thống Dương Văn Minh tuyên bố đầu hàng Cộng Sản Bắc Việt, để người dân Miền Nam Việt Nam rơi vào cảnh bần cùng như người miền Bắc, làm cho hàng triệu dân quân cán chính của Việt Nam Cộng Hòa phải bị lừa vào trại tập trung cải tạo, phải chịu cảnh chết dần chết mòn trong túi nhục, chết trong đói rét, dày dạn khổ sai với những đòn trả thù kỳ thị cực kỳ dã man nhất thế kỷ của bọn Cộng Sản Bắc Việt, khiến cho người Việt Nam khắp nước phải đi tìm sự sống trong cái chết với hơn ba triệu người vượt biên, vượt biển trong suốt một thập niên sau đó. Nhưng chỉ có được gần một triệu người may mắn được đến bến bờ tự do, còn bao nhiêu bị chìm sâu dưới lòng đại dương làm mỗi cá lớn, hoặc là nạn nhân

của hải tặc. Điều này khiến cả thế giới bàng hoàng xúc động, Liên Hiệp Quốc lên tiếng kêu gọi các nước mở rộng vòng tay nhân ái tiếp nhận thuyền nhân Việt Nam. Nhờ thế mà ngày nay, người Việt chúng ta được trên 90 quốc gia thế giới chấp nhận cho tái định cư

Những Con Mèo nổi tiếng

* Con mèo Orangrey đóng phim làm tài tử mèo được trình chiếu trên truyền hình Hoa Kỳ vào thập niên 1950s, 1960s được 2 lần “Patsy Awards” Giải Osca.

* Tom và Jerry là một loạt câu chuyện phim hoạt họa do thú vật thủ diễn của Hoa Kỳ, được thu hình đặc biệt do nhà sáng tạo Willam Hanna và Joseph Barbera biên soạn có phim trường ở Hollywood, California với 114 tập cho nhà thầu độc quyền MGM trình chiếu trên truyền trên hệ thống Cable từ năm 1940-1958, làm cho tất cả trẻ con đều say mê với từng câu chuyện ngắn nối kết nhau, ngay cả người lớn cũng thích xem chớ đừng nói chi trẻ con...Trong đó mèo là Tom, và chuột là Jerry là hai nhân vật chính trong trận chiến hài hước rượt đuổi nhau bất phân thắng bại và không bao giờ chấm dứt.

Chuyện Via Hè

Tại sao người Việt Nam lại xích cổ mèo? Một bài trên nhật báo Christian Science Monitor có tựa đề như vậy và còn cho biết rằng: “Ngày nay người ta hiếm thấy mèo đi lang thang ở thủ đô Hà Nội. Một đôi khi người ta thấy có một con mèo nào thì cũng thấy nó bị xích lại”.

Theo lời của bà Lê Thị Dung, một công nhân làm cho một khách sạn ở Hà Nội, nói với nữ ký giả Masis là phải cột lại để bảo vệ mạng sống cho nó ở trong một nền văn hóa còn khoái ăn thịt mèo.